

- 3) Wnioski o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów złożone przez Westdeutsche ImmobilienBank AG, Landschaftsverband Westfalen-Lippe, Landschaftsverband Rheinland, WestLB, kraj związkowy Nadrenia Północna-Westfalia i Rheinischer Sparkassen- und Giroverband stały się bezprzedmiotowe.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2011 r. — Automobili Lamborghini przeciwko OHIM — Miura Martínez (Miura)

(Sprawa T-191/11)

(2011/C 160/37)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Automobili Lamborghini Holding SpA (Sant'Agata Bolognese, Włochy) (przedstawiciel: adwokat P. Kather)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą byli również: Eduardo Miura Martínez (Sewilla, Hiszpania) i Antonio José Miura Martínez (Sewilla)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 stycznia 2011 r. w sprawie R 161/2010-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „MIURA” dla towarów i usług z klas 12, 14, 18, 25 i 28.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Eduardo Miura Martínez i Antonio José Miura Martínez

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny, międzynarodowy i krajowy, znak towarowy zawierający element słowny „MIURA” zarejestrowany dla towarów i usług z klas 12, 14, 24, 25 i 39, słowny krajowy znak towarowy „MIURA” dla towarów z klas 18 i 25, jak również używana w obrocie handlowym nazwa „MIURA” w odniesieniu do hodowli byków

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ interwenienci nie dowiedli

używania znaków towarowych, na które powołali się w sprzeciwie, oraz naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ skarżąca nie miała możliwości ustosunkować się do rozstrzygających rozważań decyzji, gdyż nie zostało jej przekazane uzasadnienie sprzeciwu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2011 r. — El-Materi przeciwko Radzie

(Sprawa T-200/11)

(2011/C 160/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fahd Mohamed Sakher Ben Mohamed El-Materi (Doha, Katar) (przedstawiciele: M. Lester, Barrister i G. Martin, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2011/79/WPZiB z dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie wykonania decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 31, s. 40) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 101/2011 z dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 31, s. 1), w zakresie w jakim mają one zastosowanie w stosunku do skarżącego; oraz

- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, że kryterium umieszczenia nazwiska skarżącego w załączniku do decyzji 2011/79/WPZiB nie zostało spełnione ze względu na fakt, iż:

- jedyna dopuszczalna podstawa umieszczenia nazwiska skarżącego w wyżej wymienionym załączniku zakłada spełnienie kryterium, określonego w art. 1 decyzji 2011/72/WPZiB⁽¹⁾, a mianowicie, że był on osobą „odpowiedzialną za sprzeniewierzenie tunezyjskich państwowych środków finansowych”, bądź też był powiązany z taką osobą, ponieważ, jak wyjaśnia motyw drugi, takie osoby „pozbawiają w ten sposób społeczeństwo Tunezji korzyści ze zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego i podważają rozwój demokracji w tym kraju”.